

четци-тѣ и пономари-тѣ ся наричатъ църковнослужители. Ъмъ тѣзи длѣжности ся допущатъ такожде съ благословеніе-то и възгласеніе-то на тѣхъ рѣка-та на епископа. Нъ възлаганіе-то на епископскѣ-тѣ рѣкѣ тукъ не служи за символъ на преподаваніе Св. Духа, както това става въ таинство-то священство, нъ само ся благословляватъ на тѣзи длѣжности. Всички-тѣ черковнослужители въ купъ ся наричатъ съ едно общо име клиръ и причтъ.

5 За священни-тѣ предмети.

Най-важни-тѣ священни предмети, кои-то ся употребяватъ въ църквѣ-тѣ при Богослуженіе-то сѣ слѣдующи-тѣ: а) кръстъ и Св. икони; б) священни одежди и сѣдлове; в) Богослужебни книги.

§ 10 Св. Кръстъ и икони-тѣ; Тѣхно-то значеніе.

Най-важно-то украшеніе въ Христіански-тѣ храмове сѣ: Св. кръстъ и икони-тѣ.

§ 11. Употребленіе на кръстъ-тѣ въ древность.

Въ древность кръстъ-тѣ, като оржіе за най-позорни-тѣ наказанія, е служилъ на язычници-тѣ за предметъ на ужасъ и отвращеніе; но послѣ, кога-то Господь го освятилъ съ своѣ-тѣ смъртъ, той станалъ символъ за искупленіе на челоуѣческій-тѣ родъ и предметъ за почитаніе на всички-тѣ послѣдователи Христови. Още въ първо-то време въ възражданіе-то на Христіанскѣ-тѣ църквѣ Христіане-тѣ сѣ си украшавали съ него жилища-та си и въ онѣзи мѣста, гдѣ-то сѣ ся събирали на

тѣхъ на вѣрующи-тѣ за мѣсто-то и врѣме-то за да ся събиратъ на Богослуженіе. Во време-то на богослуженіе-то тѣ сѣ стояли при врата-та и сѣ глѣдали да не влизатъ въ църковѣ-тѣ хора непознати, язычници и еретици.